

Izhaja vsak četrtek in velja s poštino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto K 4.— za pol leta „ 2.— za četrť leta „ 1.—

Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. List se pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri gospodu Novak-u na velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se tiskne enkrat, po 15 h, dvakrat 25 h, trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo do srede popoldne.

Štev. 1.

V Mariboru, dne 2. januarja 1902.

Tečaj XXXVI.

Z Bogom za ljudstvo!

Za spodnještajerskega kmeta so nastopili hudi, nevarni časi. Prikriti in neprikriti sovražniki se mu približujejo od vseh strani. Spraviti ga hočejo z njegove rodne zemlje, oropati se zadnjih kmetijskih pravic, udusiti hočejo njegovo narodno čustvo, in v vsej tej nesreči mu hočejo vzeti še njegovo edino oporo in tolažbo — sv. vero.

Ker mi uvidimo stiske in nevarnosti, v katerih živi naš slovenski kmet, za to hočemo posvetiti vse svoje moči, da odvrnemo od njega, kolikor se da, preteče mu nevarnosti ter da se s kmetom rama ob rami bojujemo za njegove pravice in koristi.

V boju za slovenski kmetijski stan bomo sicer v obliki in izrazu dostojni, v boju za stvar samo pa odločni, neizprosni. Mi hočemo prisiliti javnost, da se povsod ozira na kmeta kot na najvažnejši stan za človeško družbo sploh in posebej še za našo slovensko domovino. Med kmeti samimi pa hočemo zbuditi stanovsko zavest ter ga usposobiti, da lahko povsod tudi sam nastopa kot branitelj za svoje kmetijske zahteve.

Stanovsko zavednost bomo skušali doseči, da bomo neprestano klicali spodnještajerskim kmetom, naj se tesneje združijo v posebno zvezo, ki bo vse javno gibanje opazovala s kmetijskega stališča in kadar potrebno, vodila naše kmete kot združeno celoto tudi v boje za svoje stanovske težnje. Mi ne bomo mirovali, dokler se naši spodnještajerski kmetje ne združijo v močno zvezo katoliških slovenskih kmetov.

Da pa bo naš kmet lahko tudi kedaj s a m doma in po drugod (v Gradcu in na Dunaju) javno zastopal svoj stan, skrbeli bomo na vse strani, da se mu da potrebna stanovska izobrazba. Predvsem bi bila poklicana za to svrhu sicer deželna in država, pa ker ti dve ne poznata svojih dolžnosti napram slovenskemu kmetu, pomagati si moramo sami. Naša različna društva morajo postati kmetijska izobraževalna društva v najstrožjem pomenu besede.

Ker sloni vsa bodočnost na mladini, za to bo nam tudi naša najnežnejša in najmilejša skrb, da gojimo in negujemo že započeto zdravo gibanje krščanskih slovenskih mladencev.

Spodnještajerski kmet je član slovenskega naroda. Tega se bo vedno zavedal naš list ter držal visoko zastavo narodno.

Najdragocenejši zaklad našega spodnještajerskega kmeta je ona vera, katero so mu pradedje branili s svojo lastno krvjo, to je sveta vera katoliška. Najdragocenejši zaklad se mora najhrabreje in najzvestejše braniti. To bomo tudi storili. Nasprotniki nam bodo sicer gotovo zopet klicali: »Ne govorite o veri, saj ni v nevarnosti!« Kdor ima vero, pri njem je vera v vedni nevarnosti. Le ne motimo se, ampak priznajmo svojo slabost! Pač pa radi pritrdimo, da pri naših brezvernih nasprotnikih vera ni v nevarnosti. Česar ni, ne more biti v nevarnosti.

Slovenski spodnještajerski kmetje! Mi vam prinašamo danes svojo srčno ljubezen, mi vam na novo posvečujemo danes tudi vse sile svojega razuma. Za kmeta in njegove

pravice gori naše srce, se hoče potegovati naš razum. In kaj pričakujemo v zameno od slovenskih kmetov? Širite naš list, ker s tem širite svoj list, podpirajte naš list, ker s tem podpirate svoj, v istini kmetijski list!

Zvišane cene za mleko.

Preteklo leto je bilo za naše živinorejce slabo leto. Suša in povodnji so jim vzele krmo, glavni pogoj za živinorejo. Mnogi živinorejci so vsled tega prisiljeni, da spraznijo svoje hleve. Ker pa živinski kupci poznajo hudo stisko med živinorejci in ker se jim ponuja mnogo živine za odkup, znižali so cene, tako da ima živina že sedaj nizko, uprav sramotno ceno.

Temeljno pravilo pametnega narodnega gospodarstva je: Če na eni strani trpiš škodo, glej, da si jo na drugi strani popraviš! Naši živinorejci si morajo torej poskrbeti za nove, oziroma za višje dohodke. In res so po nekaterih krajih storili kmetje že potrebne korake in sicer, da so zvišali mleku cene.

V graški okolici so bila posebna posvetovanja za zvišanje cene pri mleku. Sad teh posvetovanj je bil, da se je z 9. decembrom preteklega leta zvišala cena mleku za 2 h, torej od 16 h na 18 h. To je sicer jako skromno zvišanje, a storil se je prvi korak, kar je za bodočnost velikega pomena. Živinorejci so se združili v svojih željah in z združenimi močmi bodo dosegli v bodočnosti še marsikaj.

Listek.

Hadra, mlada spoznavalka.

Poslov. M. T. F.

Bila je huda lakota v mestu Algir, v severni Afriki. Ob istem času je živela tam udova, Dobija po imenu. Imela je petero otrok, dva dečka in tri deklice. Za časa lakote je popolnoma ubožala. Bila je turske vere, zato je hudo sovražila kristijane. Vsled svoje revščine pa je bila prisiljena, stopiti v službo premožne katoliške družine, Musini po imenu. Njeni starejši hčerki sta istotako službovali, samo trinajstletna Hadra je ostala z materjo v katoliški hiši. Gospa Musini je bila verna katoličanka in je imela dobro srce, ki je čutilo in gorelo za dušni in telesni blagor revnega služabnika.

Akoravno sta si bili Dobija in njena gospodinja v verskem oziru hudi nasprotnici, premagala je vendar gospa Musini s svojo prisrčnostjo in s sočutjem za ubogo udovo njene predsodke o katoliški veri ter jo tako privedla na boljšo pot.

»Vera, ki vzgojuje tako blage duše, ki napeljuje svoje vernike k tako blagim dejanjem, mora pač biti edino prava. Ta vera

vodi k Bogu.« Tako je mnogokrat premišljevala in govorila nesrečna Dobija.

Posebno blagonosno pa je krščanska gospa uplivala na mlado Hadro. In ganljivo je bilo videti, s kakšnim navdušenjem je srkala njena nežna duša lepe besede in nauke, katere ji je mnogokrat govorila njena gospa v prostih urah. Pripovedovala ji je o ljubem Jezusčku, o njegovem rojstvu v Betlehemu, o njegovem bivanju in delovanju na zemlji med ljudmi in o njegovi smrti na križu za nas grešnike. Dala ji je tudi knjižico, v kateri so bile vse te zgodbe lepo opisane in še celo naslikane.

Hadra je rada prebirala knjižico in gledala mile podobe in kmalu se je rodila v njeni duši želja po sv. krstu. Rada bi bila postala kristijana.

Neki nepričakovani dogodek povzroči, da se ji njena srčna želja izpolni tako hitro in tako lahko. Hadra je morala postati mlada junakinja sv. vere. To se je zgodilo tako-le:

Njena mati nevarno zbolí. Gospa Musini skrbno streže svoji zvesti služabnici ter posebno skrbi, da ne umrje brez sv. krsta. Že je bil določen dan za sprejem tega zakramenta, kar ubogo služabnico celo nepričakovano pokosi neusmiljena smrt. Bilo je v sredi temne noči, kar zasliši Hadra, ki v

bližnji sobi spava, pretresljivi glas svoje bolne matere. Hadra hitro priskoči.

»Hadra, ljubljeni otrok moj!« kliče umirajoča mati, »čutim, da bo kmalu konec mojemu življenju. Kako srečna bi bila, ko bi bila krščena in umrla kot kristijana. Slušaj ter ne zabi slednjih besed svoje umirajoče matere: Varuj se nevernikov, sinov Mohameda — ostani pri kristijanah in bodi kakoršni so ti! Prepričana sem, da bodeš tako ložje molila za-me ter mi hitreje izprosila milostljivo sodbo. — O Bog — o Bog, usmiljenje — usmiljenje!« S temi besedami izdihne svojo dušo v objemu jokajočega in pomoči kličočega otroka.

Uboga Hadra! — Vse je prišlo tako naglo in nepričakovano, da revica ni mogla priklicati gospodinje. Omamljena nepopisne žalosti in bolesti objema zopet in zopet umrlo mater in poljubljuje njena že hladna lica. Beži v stanovanje svoje gospe, da ji naznani, kar se je ravnokar prigodilo. Kako se prestraši ta, ko zasliši, da je brez krsta umrla zvesta ji služabnica. Ko pa Hadra pripoveduje zadnje materine besede, tolažili sta se Hadra in gospa s tem, da je usmiljeni Bog videl in uslišal hrepenenje njenega srca ter usmiljeno sprejel krst želja.

Nekaj dnij po tem dogodku je sedela Hadra s svojo sedanjo varovalko, katera jo

